

Ο Άγιος Κυριακός ο αναχωρητής (29 Σεπτεμβρίου)

[/ Πεντηκοστή· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σήμερα η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη του οσίου Κυριακού του αναχωρητού. Ο όσιος Κυριακός γεννήθηκε στην Κόρινθο το 408. Ο πατέρας του λεγόταν Ιωάννης κι ήταν ιερέας, κι η μητέρα του λεγόταν Ευδοξία. Ο τότε επίσκοπος Κορίνθου Πέτρος, που ήταν θείος του Κυριακού από τον πατέρα του, τον χειροθέτησε αναγνώστη. Αλλά ο Κυριακός δεν εύρισκε ανάπαυση στην Κόρινθο, γι' αυτό και σε ηλικία δεκαο-κτώ ετών έφυγε για τα Ιεροσόλυμα. Εκεί τότε υπήρχαν πολλά μοναστήρια και μεγάλοι ασκητές, κοντά στους οποίους επιθυμούσε να ζήσει ο άγιος Κυριακός. Η ψυχή του έκανε φτερά και πετούσε από θεϊκό έρωτα' τον γοήτευε και τον τραβούσε η ερημική ζωή.

Πηγαίνοντας στα Ιεροσόλυμα, ο άγιος Κυριακός βρήκε τον άγιο Ευθύμιο· εκείνος τον έκανε μοναχό και τον έστειλε στον άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη. Ο άγιος Ευθύμιος κι ο άγιος Γεράσιμος είναι μεγάλα ονόματα στην ιστορία και τη ζωή του ασκητισμού. Κοντά σ' αυτούς έζησε ο άγιος Κυριακός, και μάλιστα στον άγιο Γεράσιμο, που τον είχε αχώριστα μαζί του. Όταν κοιμήθηκε ο άγιος Γεράσιμος, ο άγιος Κυριακός γύρισε πάλι κοντά στον άγιο Ευθύμιο. Μα όπου και να ήταν, ο άγιος Κυριακός εκτελούσε αγόγγυστα κι ολοπρόθυμα τη διακονία του, επειδή πάντα είχε στο νου του και δεν ξεχνούσε το λόγο του Θεού· «Επικατάρατος ο ποιών τα έργα Κυρίου αμελώς».

Όταν ξαναγύρισε στο μοναστήρι του αγίου Ευθυ-μίου, ο άγιος Κυριακός χειροτονήθηκε ιερέας. Εκεί έμεινε για πολλά χρόνια κι ήταν τόσο πράος και ασκητι-κός, ώστε κανένας δεν τον είδε ποτέ να οργισθεί, μα ούτε και να τρώγει. Έτρωγε μόνο λίγο, όσο που να κρα-τιέται στη ζωή, όταν το βράδυ κλεινότανε στο κελλί του. Στα εβδομηνταεπτά του χρόνια, ο άγιος Κυριακός έφυγε από το μοναστήρι για την έρημο και πάλι στα ενενηνταεννέα έφυγε από εκεί για άλλη πιο μακρινή έρημο, έχοντας πάντα μαζί του για συντροφιά και προστασία ένα λιοντάρι. Ας μην το ξεχνάμε ότι, πριν από την πτώ-ση, στον παράδεισο τα θηρία ζούσαν μαζί με τον άν-θρωπο.

Ο άγιος Κυριακός κοιμήθηκε σε ηλικία εκατόν επτά ετών, κι ήταν ως το τέλος το ίδιο ασκητικός και σωματικά γερός· σε τόσο βαθιά γεράματα είχε όλες του τις αισθήσεις, σαν και να ήτανε νέος. Ήταν άνθρωπος μεγαλόσωμος με ανδρική

ωραιότητα και χάρη, πολύ σε-βαστός κι επιβλητικός σ' εκείνους που τον πλησίαζαν. Και τον πλησίαζαν όλοι, γιατί ήταν πράος και καλωσυνάτος. Επειδή δεν έμεινε σ' έναν τόπο και σ' ένα μονα-στήρι, αλλ' από τον άγιο Ευθύμιο πήγε στον άγιο Γερά-σιμο, κι ύστερα πάλι στον άγιο Ευθύμιο κι από κει στην έρημο και πάλι σε άλλη έρημο, γι' αυτό πήρε το όνομα του αναχωρητή.

Είναι διαπιστωμένο από τη ζωή των αγίων, και το ομολογεί και η επιστήμη, πως η εγκράτεια κι η ηθική καθαρότητα είναι συντελεστές της σωματικής υγείας και μακροβιότητας των ανθρώπων. Οι περισσότερες σωματι-κές αρρώστιες, που κατατρύχουν και γεράζουν πρόωρα τους ανθρώπους, είναι αποτέλεσμα ηθικών παρεκτροπών και καταχρήσεων. Αντίθετα, άνθρωποι που σεβάστηκαν το σώμα τους, ως έμψυχο ναό του Θεού, και που δεν υποδουλώθηκαν σε πάθη, έζησαν και πέθαναν σε βαθιά γεράματα. Ο άγιος Κυριακός ήταν εκατόν επτά ετών κι είχε όλες τις αισθήσεις του και την άλλη σωματική του υγεία.

Μα είναι αλήθεια πως η εποχή μας δεν σηκώνει πολύ λόγο για ασκητισμό. Στον καιρό μας οι άνθρωποι είναι πολύ σωματολάτρες, χωρίς να ξέρουν στ' αλήθεια να σέβονται και ν' αγαπούν το σώμα τους. Είναι πολύ εξωστρεφικοί και ωφελιμοκρατικοί, και μόνο για σταύ-ρωση της σάρκας, για αυταπάρνηση, για εκούσια πτωχεία και στέρηση, για υπακοή και ταπείνωση δεν θέλου-ν να ακούσουν. Όλ' αυτά είναι ο ασκητισμός. Όλ' αυ-τά συνθέτουν τον τρόπο ζωής εκείνων, που ο Χριστός τους ονομάζει βιαστές: «Η βασιλεία του Θεού βιάζεται και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν». Ένας από τους μεγά-λους ασκητές και βιαστές της βασιλείας του Θεού είναι ο όσιος Κυριακός ο αναχωρητής. Αμήν.

(Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου, Εικόνες έμψυχοι, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 129-131).